

отъ количеството на дъжда; първите цветове се явяват прѣзъ мартъ.

Плодътъ на кафето прилича на вишня, но е по-малъкъ отъ нея и вместо костилка, вжтрѣ се намиратъ двѣ съмена — известното на всички кафе.

За успешното поникване на кафето се изисква топълъ климатъ. Освѣнъ топлината, нужни сѫ още влага и сѣнка. На сухи и открити места то не може да расте. Ако плантацията е изложена на слънчевитъ лжчи, то я обграждатъ съ високо растящи дървета, напр. червеното дърво. Тѣзи дървета защищаватъ кафените растения отъ силни вѣтрове и отъ слънцето, а листата имъ като падатъ на земята, изгниватъ и наторяватъ почвата.

Плантаторите се грижатъ за кафеното дърво; тѣ го подрѣзватъ, за да расте не на височина, а на широчина, тъй като е неудобно да се бератъ плодовете, които сѫ високо.

Прѣзъ септември плодовете узрѣватъ. Беритата имъ започва отъ тогава и продължава до януари; прѣзъ това време всѣки работникъ събира ежедневно по 50—60 килограма кафе.

По-нататъшната обработка на кафето се състои въ отдѣляне на зърната отъ месестата част на плода. Това става по нѣколко начина. Нѣкои оставятъ плодовете да увѣхнатъ, при което сочната имъ част изгнива. Други пъкъ ги смачкватъ въ особенъ уредъ, приличенъ на воденица, слѣдъ което чрѣзъ промиване отдѣлятъ меката част отъ зърната. И двата тѣзи начина, макаръ и прости, иматъ свои прѣзъ неудобства. По първия, при гниенето на плода се отдѣля лоша миризма, която донѣкѫдъ застъга и самитѣ зърна. По втория, чрѣзъ промиването, зърната изгубватъ част отъ хранител-